

rende til den i Lov om Købstadkommunernes Styrelse m. v. af 26de Maj 1868 § 20 indeholdte, hvorefter der ikke uden Indenrigsministerens Samtykke i noget Aar kan udskrives et højere samlet Skattebeløb end Gennemsnittet af det samlede Beløb af kommunale Skatter i de 3 nærmest foregaaende Aar med Tillæg af een Femtedel, saaledes at det Beløb, som herudover med Indenrigsministerens Samtykke i noget Aar udskrives, ikke medtages ved paafølgende Beregninger over de sidste 3 Aars Gennemsnitsbeløb, eller saaledes, at Indkomstskattens Procent forhøjes fra 3 til 5.

Da det foromhandlede Lovforslag, over hvilket Landstingets Udvalg afgav Betænkning den 20de Marts 1891, ikke blev endelig vedtaget, har Kjøbenhavns Magistrat i en senere Henvendelse til Ministeriet under særlig Fremhævelse af de store Udgifter, som de i sidst afvigte Rigsdagssamling vedtagne Love om det offentlige Fattigvæsen og om Alderdomsunderstøttelse til værdige trængende udenfor Fattigvæsenet kunne ventes at ville medføre for Kjøbenhavns Kommune, rettet en indtrængende Opfordring til Ministeriet om at søge udvirket en Lov, der paa en af de af Kommunalbestyrelsen foreslaaede tvende Måader forandrer Reglen i Lov 19de Februar 1861 § 16 om Indkomstskattens Begrænsning til 3 Procent af den samlede Skatteindtægt.

Magistraten har i saa Henseende gjort gældende, at der maa staffles Kommunen Sikkerhed for, at den vil kunne tilvejebringe de til de omhandlede Udgifters Dækning fornødne Midler, men at saadan Sikkerhed ikke haves, idet det allerede nu er forbundet med Vanskelighed at staffe Dækning for de Udgifter, der efter deres Natur bør falde det løbende Budget til Byrde.

Under disse Omstændigheder maa Ministeriet anse det nødvendigt, at det af Magistraten rejste Spørgsmaal fremmes hurtigt og forlods uden at sættes i Forbindelse med andre Skatteforholdenes Ordning vedrørende Spørgsmaal, og

man har derfor udarbejdet nærværende Lovforslag, hvorved Kjøbenhavns Kommune i Henseende til Størelsen af den aarlige Skatteudskrivning vil blive stillet paa lige Fod med Landets øvrige Købstadkommuner.

Efter en af Magistraten paa Grundlag af Forslagets Bestemmelser opgjort Beregning vilde Forholdet for Skatteaaret 1891—92 have stillet sig saaledes:

Det samlede Beløb af de i Lov 19de Februar 1861 omhandlede Skatter, nemlig Arealstat, Grundstat, Brolægningsstat og Indkomststat, har udgjort:

i 1888.....	5,179,807 Kr. 83 Ø.
i 1889.....	5,356,170 — 47 —
i 1890.....	5,478,275 — 22 —
	<hr/>
	16,014,253 Kr. 52 Ø.

3 Gennemsnit for de 3 Aar have de ommeldte Skatter altsaa udgjort 5,338,084 Kr. 51 Ø. Lægges hertil $\frac{1}{5}$ eller 1,067,616 Kr. 90 Ø., udkommer 6,405,701 Kr. 41 Ø. som det Beløb, Kjøbenhavns Kommune efter Forslagets Bestemmelser i Skatteaaret 1891—92 kunde have udstrevet uden Indenrigsministerens Samtykke, medens der i Medfør af de gældende Bestemmelser for nævnte Skatteaar er kalkuleret:

i Arealstat	2,080,000 Kr.
i Grundstat	955,000 —
i Brolægningsstat.....	100,000 —
i Indkomststat (beregnet 3 pCt. af ca. 78 $\frac{1}{2}$ Millioner Kroner).....	2,355,000 —
	<hr/>
	5,490,000 Kr.

Der kunde altsaa i Medfør af Forslagets Bestemmelser uden Indenrigsministerens Samtykke have været udstrevet i Indkomststat for 1891—92 et Beløb af 915,701 Kr. 41 Ø. mere end stet.